

РЕШЕНИЕ

№ 5952

гр. София, 01.10.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.09.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **6782** по описа за **2013** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

С решение от 31. 05. 2013 г. по НАХД № 4761 / 2013 г., Софийски районен съд, НО - 3 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № Р-10-69 / 13. 02. 2013 г., издадено от заместник председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Застрахователен надзор”, с което на ЗД [фирма], е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 /две хиляди/ лв., на основание чл. 319, ал. 2, вр. ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането /КЗ/, за нарушение по чл. 107, ал. 1 от КЗ.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от процесуалния представител на ЗД [фирма], с която се моли да бъде отменено решението на СРС като неправилно и незаконосъобразно. Твърди, че не е спазен срока за съставяне на АУАН, нарушението е маловажно и освен това неправилно е квалифицирано като повторно едва с издаденото НП.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна

страна следното:

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите К. и Т. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правни констатации на първоинстанционния съд.

Установено е, че с жалба вх. № 91-02-543 / 03. 04. 2012 г. Т. П., е сезирал КФН, че застрахователното дружество [фирма] неоснователно отказва да изплати застрахователно обезщетение. При извършената проверка от страна на КФН се установило, че горепосоченото дружество е завело щета № 110100012700 от 22. 12. 2011 г. по повод настъпило застрахователно събитие – ПТП при което са нанесени увреждания на МПС на лице със сключен договор за застраховка „Автокасco”. При завеждането на щетата на 22. 12. 2011 г. са представени всички необходимите документи, като други не са изискани. Видно от писмо изх. 858 / 16. 08. 2012 г. на ЗД [фирма], последния документ представен по щетата е приложено свидетелство за регистрация на автомобила с надпис снет от отчет на 27. 01. 2012 г.”, като този документ е представен на 27. 01. 2012 г. При това положение е следвало ЗД [фирма] да изплати обезщетение или мотивирано да откаже плащането до 13. 02. 2012 г, но вместо това застрахователно обезщетение е изплатено на 09. 07. 2012 г.

На 21. 08. 2012 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение, връчен на същата дата на пълномощник на застрахователното дружество.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не са постъпили писмени възражения.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № Р-10-69 / 13. 02. 2013 г., от заместник председателя на Комисията за финансов надзор.

При тази фактическа обстановка настоящият състав споделя напълно констатациите на СРС, че е осъществен състава на конкретното административно нарушение, за което правилно е наложено съответното административно наказание.

По съществото на спора СРС правилно е установил, че жалбоподателят е осъществил състава на нарушение по чл. 107, ал. 1 от КЗ, поради което правилно е ангажирана и административно-наказателната му отговорност по чл. 319, ал. 2, вр. ал. 1, т. 2 от кодекса.

Кодексът на застраховането в чл. 107, ал. 1 от КЗ от предвижда максимален срок, в който застрахователят е длъжен да вземе решение по заведената щета, като определи и изплати обезщетение или мотивирано откаже изплащането му. Правилно е определено, от страна на СРС, че този срок е започнал да тече от 27. 01. 2012 г., когато е представен последния документ и е изтекъл на 13. 03. 2012 г.

По делото безспорно е установено, че към дата 13. 02. 2012 г. не е налице произнасяне от страна на дружеството по редовно заведена щета и доколкото се касае за административно нарушение извършено чрез бездействие в рамките на задължението за определено действие в законоустановен срок, то след неговото изтичане е осъществен състава на конкретното административно нарушение.

Съдът намира, за неоснователни доводите, че не е спазен срока по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, тъй като 3-месечния срок за съставяне на АУАН започва да тече от откриване на нарушителя, което не е станало с подаване на жалба вх. № 91-02-543 / 03. 04. 2012 г. от П., а едва след изясняване на фактическата обстановка на базата на

представените от ЗД [фирма] документи, което е станало на 14. 05. и на 18. 07. 2012 г.

Неоснователни са и доводите, че едва с НП, дружеството е наказано при условията на повторност, тъй като такива данни не биха могли да бъдат посочени при установяване на нарушението, а едва при определяне на наказанието, което е от правомощията на административнонаказващия орган. В същото време, неоснователно е искането за намаляване на наказанието, тъй като същото правилно е определено в установения от закона минимум за повторност, доказателства за което са приложени по делото.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на първоинстанционното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила, като законосъобразно, обосновано и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 31. 05. 2013 г. по НАХД № 4761 / 2013 г., на Софийски районен съд, Наказателно отделение - 3 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.